

DVANÁCT měsíčků

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V ŽILA HODNÁ


A MILÁ **MARUŠKA** SE ZLOU

A PANDVAČNOU NEVLASTNÍ SESTROU

BĚTOU. JEDNOU UPROSTŘED ZIMY DOSTALA

CHUŤ NA . „Jdi a dones mi je!“ PŘIKÁZALA



PLAKALA, ALE VIDALA SE DO UKRUTNÉ VÁNIČKY. BLOUDILA  , AŽ

DOŠLA K  , OKOLO KTERÉHO SEDĚLO **12 MUŽŮ-MĚSÍČŮ**

V ROCE. JE HEZKY POPROSLA O  **LEDEN**,

KTERÝ PRÁVĚ VLÁDL, POKYNUK NA DUHÉ STRANĚ  , ABY

SE NA CHVÍLI UJAL VLÁDY. BYL TO **ČERVEN**, ZVEDL A NAJEDNOU

SE VŠE V OKOLÍ ZAZELENALO A VYROSTL KEŘÍK S  RYCHLE 

SESBÍRALA, PODĚKOVALA A SPĚCHALA DO  ZA TÝDEN



DOSTALA  CHUŤ NA  A TAK HNED VYHNALA

DO ZIMY, ABY JÍ JE PŘINESLA. SE

ZNOVU BRODILA  K  **12 MĚSÍČŮ**. KDYŽ




JE NAŠLA, S PLÁČEM JE PROSILA O POMOC.

POKYNUK  -MĚSÍČÍ **ZÁŘÍ**, ABY SE NA CHVÍLI UJAL VLÁDY.

 ZVEDL  ZAPLÁPOVAL A PO CHVÍLCE SE NA

OBJEVILA  JE RYCHLE SE SBÍRALA A HEZKY PODĚKOVALA


12 MĚSÍČŮM A VRÁTILA SE DOMŮ. SE ZLOU SESTROU  ALE BRZY

DOSTALY CHUŤ NA DALŠÍ  . OD  VYZVĚDĚLY CESTU K 

12 MĚSÍČŮ. KDYŽ K NIM DOŠLY, NEPOZDRAVILY A HNED PŘIKÁZALY, ŽE TAKÉ

CHTĚJÍ  SE ZAMRAČIL, ZVEDL A ROZPOUTALA SE

OBROVSKÁ SNĚHOVÁ BOUŘE, VE KTERÉ  I SE ZLOU 

NAVŽDY ZMIZELY. SI ČASEM NAŠLA  A ŽILA

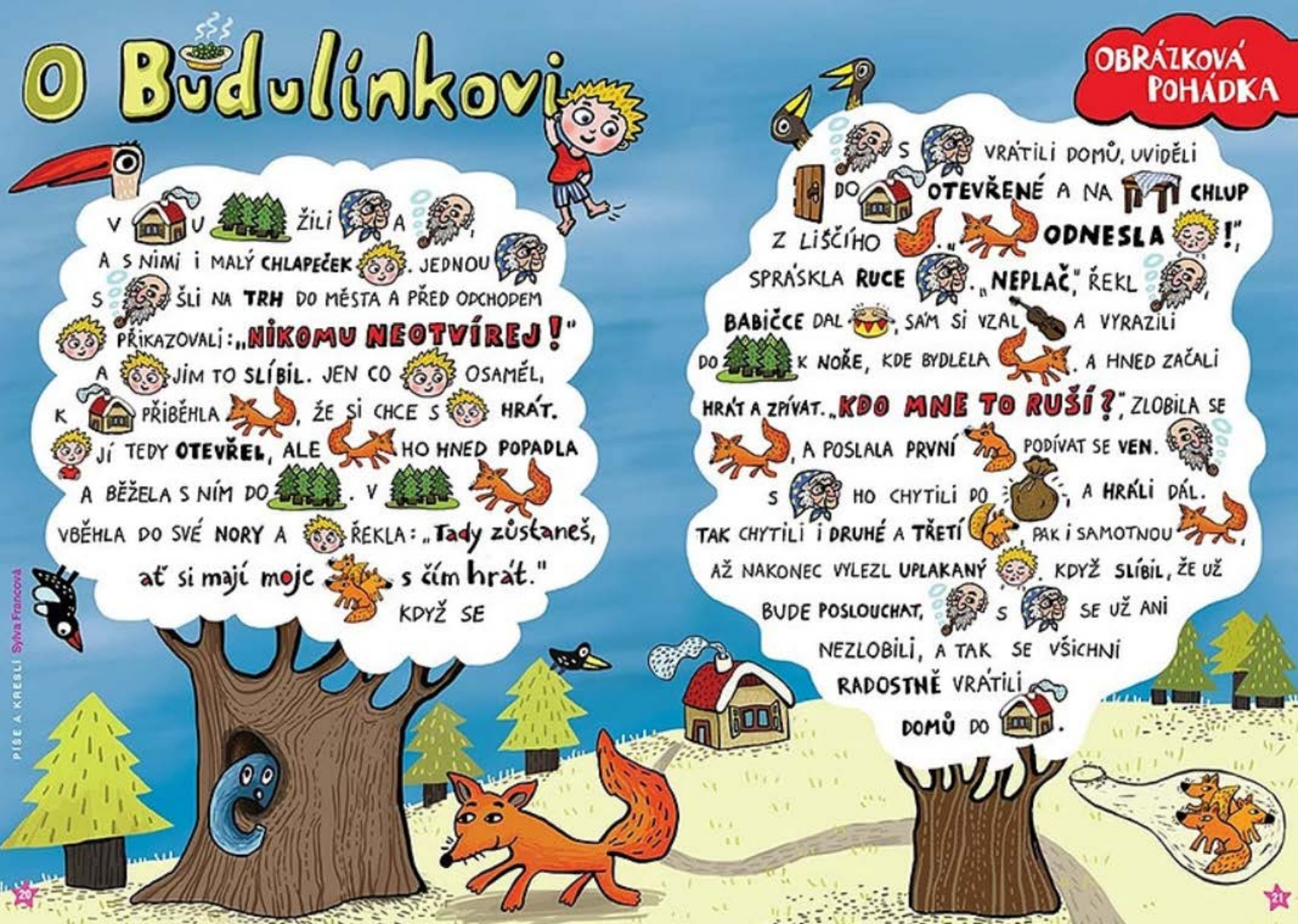
S NĚM ŠTĚSNĚ DLOUHÁ LĚTA.

O Būdulínkovi

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V  U  ŽILI  A ,
A S NĚMI I MALÝ CHLAPEČEK . JEDNOU 
S  ŠLI NA TRH DO MĚSTA A PŘED OPCHODEM
PŘIKAZOVALI: „**NIKOMU NEOTVÍREJ!**“
A  JIM TO SLÍBIL. JEN CO  OSAMĚL,
K  PŘIBĚHLA , ŽE SI CHCE S  HRÁT.
JÍ TEDY **OTEVŘEL**, ALE  HO HLED POPADLA
A BĚŽELA S NĚM DO . V  
VBĚHLA DO SVÉ NORY A  ŘEKLA: „Tady zůstaneš,
ať si mají moje  s čím hrát.“
KDYŽ SE

S  VRÁTILI DOMŮ, UVIDĚLI
DO  **OTEVŘENÉ** A NA  CHLUP
Z LIŠČÍHO  **ODNESLA** !
SPRÁSKLA RUCI . „**NEPLAČ**“, ŘEKL 
BABIČCE DAL , SÁM SI VZAL  A VYRAZILI
DO  K NOŘE, KDE BYDLELA , A HLED ZAČALI
HRÁT A ZPÍVAT. „**KDO MNE TO RUŠÍ?**“, ZLOBILA SE
, A POSLALA PRVNÍ  PODÍVAT SE VEN.
S  HO CHYTILI PO , A HRÁLI DÁL.
TAK CHYTILI I DRUHÉ A TŘETÍ , PAK I SAMOTNOU ,
AŽ NAKONEC VYLEZL UPLAKANÝ . KDYŽ SLÍBIL, ŽE UŽ
BUDE POSLUCHAT,  S  SE UŽ ANI
NEZLOBILI, A TAK SE VŠICHNI
RADOSTNĚ VRÁTILI
DOMŮ DO .



ČERVENÁ KARKULKA

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

ŽILA BYLA
HOLČIČKA, KTERÉ ŘÍKALI
ČERVENÁ KARKULKA. JEDNOU
ŠLA NAVŠTÍVIT SVOU

JÍ ZASTAVIL ZLÝ WOLF. „CO TO NESEŠ V
?“ A ONA ŘEKLA: NESU
A MOJÍ K NAROZENINÁM.“ A MAŠ
PRO NÍ ?“ PTAL SE MAZANĚ. „NEMÁM“
ŘEKLA A UTÍKALA JÍ NATRHAT.

ZATÍM UTÍKAL DO BABIČČINY. TAM
SEŽRAL A LEHL SI MÍSTO NÍ DO . ZA CHVÍLI
PŘIŠLA DO A ŘÍKÁ: „TY MÁŠ ALE
VELKÉ OČI!“ „TO ABYCH TĚ LÉPE VIDĚLA!“
ODPOVĚDĚL. „A , TY MÁŠ ALE VELKÉ UŠI!“ „TO
ABYCH TĚ LÉPE SLYŠELA!“ A , TY MÁŠ ALE VELKÉ
„CHA, TO ABYCH TĚ MOHL SEŽRAT“ VYKŘÍKL
SEŽRAL A LEHL SI

DO .

NAŠTĚSTÍ
ŠEL ZROVNA
OKOLO MÝSLIVCE
A SLYŠEL HROZIVÉ CHRÁPÁNÍ.
PROTO SE PODÍVAL DO
A UVIDĚL V LEŽET . DOŠLO
MU, KOLIK UHODILO, VZAL , ROZPÁRAL
BŘICHO. VYSKOČILA A PO NÍ . SPOLEČNĚ
NANOSILI DO BŘICHA. BŘICHO
PAK ZAŠILI A SCHOVALI SE. SE ZA CHVÍLI
PROBUDIL, DOSTAL TOTIŽ ŽÍŽEN, A ŠEL SE
NAPÍT DO . ALE JAK MĚL BŘICHO TĚŽKÉ,
PŘEVAŽIL SE, SPADL NA DNO A UTOPIL SE.
MÝSLIVCE A SE RADOVALI, SNĚDLI
A VYPILI . A NAKONEC ZAZVONIL
A POHÁDKY JE KONEC.

O KOBLIŽKOVÍ

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

UPEKLA PRO
A DALA HO VYCHLADIT NA
ALE
SE NECHTĚLO, ABY HO
SNĚDL, A TAK UTEKL A ZPÍVAL
SI PÍSENIČKU: „Já Koblížek Koblížek, na másle smažený,
cukrem sypaný. Já jsem utekl, jsem utekl.“
V POLI POTKAL
A TEN MU ŘÍKÁ: „TY SE MI LÍBÍŠ, JÁ
TĚ SNÍM!“. „I nesníš“, ODPOVĚDĚL „raději si poslechni
mou písničku.“ „Já Koblížek, Koblížek, na másle smažený,
cukrem sypaný.“ „Já jsem utekl, jsem utekl.“
A TOBĚ také uteču!“ DOZPÍVAL
A UTÍKAL PRYČ. NA KRAJI
POTKAL
„JÁ MÁM UKRUTNÝ HLAD,

A TAK TĚ SNÍM!
ZABRUČEL „I nesníš“,
raději si poslechni mou písničku“, SMÁL SE
A ZAČAL ZPÍVAT: „Já Koblížek, Koblížek, na másle smažený,
cukrem sypaný.“ „Já jsem utekl, jsem utekl.“
A TOBĚ také uteču!“ DOZPÍVAL, ROZBĚHL SE
A HO UŽ NEDOHONIL. UPROSTŘED
ŽILA VYCHYTRALÁ
LSTIVÁ. UŽ Z DÁLKY POSLUCHOVALA
PÍSENIČKU A ROZHODLA
SE HO SNÍST. JEN CO K NÍ
PŘIBĚHL, SE USMÁLA
A POVÍDÁ: „RÁDA BYCH SLYŠELA TVOU PÍSENIČKU, ALE JÁ UŽ
JSEM STARÁ A ŠPATNĚ SLYŠÍM. POJĎ, SEDNI SI NA MŮJ“
A ZAPÍVEJ MI JI DO „DOBŘÁK“ NIC NETUŠIL,
SEDL SI NA
A JEN CO ZAČAL ZPÍVAT,
TRHNULA HLAVOU A **CHRAMST!!!**
SNĚDLA!

O KŮHOUTKOVĚ A ŠLEPIČCE

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

NA JEDNOM



ŽILI A NAŠEL

KRÁSNÉ VELKÉ O A ROZHODL SE, ŽE SE NEROZDĚLÍ

A SNÍ SI HO SÁM. JAK ALE HLAVL, O MU V KRKU ZASKOČILO,

PADL NA ZEM A NEMOHL DÝCHAT. HONEM

BĚŽELA KE PRO VODU: „Studánko pomoz! Můj

! Leží tam nahoře, nožky má nahoře, bojím se bojím, že umře!“

ALE NECHTĚLA VODU DÁT, DOKUD

NEDOSTANE OD ŠVADLENY. Tedy BĚŽELA KE ŠVADLENĚ.

ALE TA CHTĚLA NAPŘED OD ŠEVCE. ŠVEC CHTĚL ŠTĚTINY

OD

CHTĚLO MLÉKO
OD . CHTĚLA
Z . CHTĚLA ROSU Z NEBE.

TEDY POPROSLA NEBE: „Nebe, dej mi rosu!

leží na dvoře, má nahoře, bojím se bojím, že umře!“

A NEBE SESLALO NA ROSU.

RADOSTNĚ PŘINESLA , MLÉKO , ŠTĚTINY

ŠEVCOVI, A ŠVADLENĚ A . DOVOLILA, ABY SI NABRALA DO VODU. BĚŽELA

ZPÁTKY NA . VLILA DO VODU,

SPOLKL O A ZAČALO SE MU HNED DOBŘE DÝCHAT.

RADOSTNĚ VYSKOČIL NA A DĚKOVAL : „Už nikdy

nebudu sobecký a o se s ostatními podělím.“



O VELIKÉ ŘEPĚ

NA POLI VYROSTLA
ŘEPA! VELIKÁ,
PŘEVELIKÁ!



ŠEL VYTÁHNOU. TÁHNE A TÁHNE,
ALE NEVYTÁHNE. ZAVOLAL
TÁHNOU, TÁHNOU, ALE NEVYTÁHNOU. TAK ZAVOLALI
CHYTLA, BABIČKA, DĚDEK, TÁHNOU, TÁHNOU,
ALE NEVYTÁHNOU, TAK ZAVOLALI PEJSEK CHYTL
VNUČKA, BABIČKA, DĚDEK, TÁHNOU,
TÁHNOU, ALE NEVYTÁHNOU. TAK ZAVOLALI KOČIČKA
CHYTLA, PEJSEK, VNUČKA, BABIČKA, DĚDEK,
DĚDEK, TÁHNOU, TÁHNOU, ALE NEVYTÁHNOU.
TAK ZAVOLALI CHYTLA, KOČIČKA
PEJSEK, VNUČKA, BABIČKA
DĚDEK, TÁHNOU, TÁHNOU,
TÁHNOU... A NAJEDNOU HUP!
BYLA VENKU
A VŠICHNI
SE SVÁLILI
NA
JEDNU
HRO-
MA-
DU.



OTESÁNEK

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

ŽILI BYLI , KTEŘÍ NEMOHLI MÍT DĚTI.
PROTOŽE JE ALE MOC CHTĚLI,  UDĚLAL 
ZE DŘEVA. DALI MU JMÉNO OTESÁNEK. JEN CO
 ODEŠEL PRACOVAT DO ,  SE
OZVAL: „MÁMO JÁ MÁM HLAD!“  MU DALA
 KAŠE, ALE  JEN POVYROSTL A ZNOVU,
ŽE MÁ HLAD. KDYŽ  PŘIŠEL DOMŮ, ZJIŠTIL,
ŽE V  JE VŠE SNĚDENÉ,  JE VELKÝ
JAKO CELA' KUCHYNĚ A  NIKDE.  SE
ZHROZIL: „TYS JÍ SNĚDL?“  „ANO, A TEBE
TAKÉ SNÍM!“

ODPOVĚDĚL  A  SNĚDL. PAK VYŠEL
Z  VEN A POSTUPNĚ SNĚDL , 
DĚVEČKU S , PASÁČKA S , OVČÁKA
S , AŽ DOŠEL NA CESTU K . TAM POTKAL
SEDLÁKA S  TAŽENÝMI  TAK HO SNĚDL
TAKÉ.  BYL UŽ VELKÝ JAKO , KDYŽ DORAZIL
DO . TAM POTKAL DŘEVORUBCE. TOHO CHTĚL
SNÍST TAKÉ, ALE DŘEVORUBEC BYL MRŠTNÝ A SILNÝ,
ROZMÁCHNL SE  A DŘEVĚNÉHO  ROZŠTÍPL
NA DVĚ PŮLKY. Z  VYSKOČILI ŽIVÍ A ZDRAVÍ
VŠICHNI, KTERÉ SNĚDL. POMOHLI DŘEVORUBCOVI 
ROZSEKAT NA  A BYLI RÁDI, JAK TO
všechno dobře dopadlo.



PERNÍKOVÁ CHALOUPKA



OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V U ŽIL DŘEVORUBEC . JEDNOU SE SVÝMI DĚTMI, JENÍČKEM A MAŘENKOU ŠEL DO NA . „NECHOĎTE DALEKO,“ PŘIKÁZAL JIM. ALE A HO NEPOSLECHLI. SBÍRALI A A TAK ŠLI STÁLE DÁL A HLOUBĚJÍ DO , AŽ SE ZTRATILI. ZAČÍNALO SE ŠERIT, A TAK VYLEZL NA JESTLI NĚKDE NEUVÍDÍ SVĚTÝLKO. „TÁMHLE“, UKÁZAL PRSTEM , A TAK SE TÍM SMĚREM VYDALI. ZANEDLOUHO PŘIŠLI K CELÉ Z . MĚLI HLAD A TAK SI ULOUPILI POPRVÉ, PODRUHÉ

A KDYŽ SI ULOUPLI POTŘETÍ, Z VYLEZLA , CHYTILA A , ODVEDLA JE DO A STRČILA DO . „PĚKNĚ SI VAŠ VYKRMÍM A PAK UPEČU A SNÍM“, RADOVALA SE , A OPRAVDU, KRMILA A SAMÝM , AŽ BYLI TLUSTÍ JAKO . JEDNOHO DNE ZATOPILA V A PŘIKÁZALA , ABY SI SEDL NA , ŽE SI HO UPEČE. DĚLAL, ŽE NEUMÍ NA SEDĚT, AŽ SE ROZZLOBILA A SAMA MU TO PŘEDVEDLA. A NEČEKALI, STRČILI DO , A UŽ UTÍKALI Z PRYČ. PROBĚHLI A NAJEDNOU STOJÍ PŘED SVĚHO .

To bylo šťastné shledání!



ZVÍŘÁTKA a LOUPEŽNÍCI

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

NA JEDNOM  BYLA TAKOVÁ BÍDA, ŽE UŽ  NEMĚL PRO ZVÍŘÁTKA ŽÁDNÉ JÍDLO. A TAK SE  ,
 ,  A  VYDALI DO SVĚTA. VESELE SI ZPÍVALI
A CESTA JIM DOBŘE UTÍKALA. VEČER  ,  DORAZILA
DO  . BYLA UŽ UNAVENÁ, A TAK HLEDALA, KDE BY MOHLA
PŘESPAT. ZANEDLOUHO UVIDĚLA NA MÝTINCE  , VE KTERÉ SE
SÍTIL.  ,  CHTĚLA SLUŠNĚ POPROŠIT O NOCLEH,
ALE KDYŽ  NAKOUKL DOVNITŘ, LEKNUTÍM ZAMEČEL. UVNITŘ
BYLI STRAŠLIVÍ  ! NO CO, ŘEKLA SI  ,  ,
KDYBY NÁM CHTĚLI UBLÍŽIT, UBRÁNÍME SE. KDYŽ  ,  ,
UVIDĚLI V  HLAVU  , VYDĚSILI SE, ŽE SI PRO NĚ PŘÍŠEL  .
 ZHASNULI A VYHRNULI SE ZE  .

TAM ALE NARAZILI NA  , KTERÝ JIM HNED  A 
VLETĚL DO VLASŮ. „Pomóc! Ten  po nás jde s  !“ PAK JIM
NA ŽÁDA SKOČIL  . „A v rukou má ostré dýky!“  , 
ZAČALI UTÍKAT, ALE TO UŽ SE ZA NIMI PUSTIL  , KTERÝ JIM KOUSAL
DO  . „A má s sebou malc  , kteří nás honí!“
 ,  UTEKLI A  ,  VSTOUPILA DO  .
NEJPRVE SE POSYTA MAJEDLA A DOPILA Z TOHO, CO NA 
ZBYLO PO  , A PAK SE STULILA OKOLO  V KRBU
A SPOKOJENĚ USNULA. KDYŽ SE  ,  NEUKÁZALI ANI
DRUHÝ DEN RÁNO,  ,  DO  NASKLÁDALA VŠE,
CO  ,  NALOUPILI, ODNESLA TO DOMŮ SVĚMU  . TEN TO
NA TRHU PRODAL A VYDĚLAL TÍM SPOUSTU PENĚZ. OD TĚ DOBY UŽ
NA  NIKDO NEMĚL HLAD.

